

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 316

פרשת אמור

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
היהודי יגאל כהן שליט"א

סוד התאים המזכים

שהוא אוכל, וידע שבזמן שאשתו הכינה את האכל היא חשבה בלבנה - 'מענין אם זה יהיה טעים לבעלי???'... היא נתנה לו חצי שעה או שעה מהחיים שלה על מנת שיהיה לו טעים ובריא... האוירה ביניהם תראה אחרת... כמו כן... כשהוא מגיע למטו לישון ומוציא אותה נקיה ומסדרת, שיעצר להגע לחשב כמה טרחה בת זוגתו כדי שיהיו הסדינים נקיים וריחניים, שהמטה תהיה מסדרת... וכשהוא פותח את מגרת הגרבים ושוב מוצא גרבים נקיים עבורו, גם פה הגרבים לא הגיעו לשם בדרך נס, אלא האשה עמדה... מינה... וסדרה את הגרבים... וכל זה לכבוד בעלה היקר.

לב בני האדם חושבים, שאם הם מחזיקים או אומרים משפט מחמיא לשני, ממילא הוא יחזיר לנו אהבה בחזרה... ובכלל, כאשר נקנה למישהו איזו מתנה או שנטרח ונעזר לו כשהוא מבקש מאתנו עזרה, בנדאי הוא לא יפסיק לחשב עלינו וינסה לעשות הכל בשבילנו...

'כמים הפנים לפנים - כן לב האדם לאדם' - - - מזלמים אותנו חז"ל - 'יש שדר העובר מלב אל לב ללא מלים או מעשים, והלב של האדם שמוחנו מרגיש ויודע את ההרגשה שאנחנו מרגישים כלפיו, ושום דבר שבעולם לא יכול לשפש את השר הנה.

אם בלב שלנו אנחנו בזים חלילה לשני, גם אם נרעיף עליו מתנות רבות ומלים יפות - הוא ירגיש בלבו את תחושת הזלזול שלנו.

מי שיודע להשתמש בסוד הנפלא הזה במשך ימי חייו, הוא ימצא חן ושכל טוב בעיני בני אדם, יהיה אהוב על כל שכבות הצבור, וכמוכן יקבל את הכבוד הראוי לו.

זוגיות באהבה הדבר החשוב ביותר שבני זוג צריכים וזקוקים אחד מחברו הוא - כבוד והערכה הדדית... אם שניהם ידעו את הדרך הנכונה לתת את אותו כבוד, אזי תשרה ביניהם אהבה ואהון, שלום ורעות.

הבעל שם טוב הקדוש למד אותנו כלל חשוב (תולדות יעקב יוסף פרשת חיי שרה, דף כ ע"א, ד"ה אמנם): 'במקום שחושב האדם - שם הוא פלו' - האדם נמצא היכן שהמחשבה שלו נמצאת, ואנחנו יכולים להגיע לכל מקום בעולם בעזרת המחשבה, כי אם ננסה לשלט במחשבות שלנו וננתב אותם לדברים החיוביים והטובים שיש בן או בבת הזוג שלנו, אין ספק שתפנס בלבנו אהבה כלפי השני...

גבר המגיע לביתו אחרי יום מפרך, וברוך ה' הוא מוצא שאשתו הכינה לו ארוחה חמה... בדרך כלל הוא אוכל את האכל, אומר תודה לאשתו, וממשיך הלאה בסדר יומו...

אבל - - - אם הוא ילמד לעצור רגע לפני או אחרי הארוחה ויקח פמה טרחה עבור אותה ארוחה

כך גם האשה... כשהיא מקבלת מבעלה תכשיט יקר או פל מתנה אחרת, בדרך כלל היא אומרת 'תודה' וממשיכה הלאה בתייה... וכשבעלה חוזר לאחר יום עבודה מפרך ומתיש בשביל להביא פרנסה הביתה, לצערי נשים רבות חושבות בלבם - 'מה זאת אומרת?! הוא חיב לצאת לעבודה... הרי הוא התחייב לי בכתבה על זה... וכן, בצורת חיים כזו אפלו שנים של זוגיות אינן מביאות אשה לאהבה והערכה כלפי בעלה.

אם אותה אשה תחשוב, על כל בגד שהיא קונה... על כל הוצאה שהיא מוציאה לצרכי הבית, כגון אכילה חשמל מים וכדו'... 'כמה היה צריך בעלי לעמל כדי להביא את הכסף הזה...' אזי היא תתחיל להעריך אותו על ההשקעה שלו...

אשה שבעלה עוזר לה בעבודות הבית... כדאי מאד שהיא תעצור ותתבונן כמה היא זכתה שבעלה חושב עליה ועוזר לה. ואף שזהו תפקידם של בני הזוג - לעזר אחד לרעהו, בכל זאת אנחנו צריכים להעריך את השני גם על זה, כי לצערנו יש כל כך הרבה פאלו שלא זכו לעזרה מהצד השני, ובכלל... גם אם מישהו עושה בשבילנו משהו שהוא חיב לעשות, אין זה אומר שאנחנו לא צריכים להעריך אותו עבור כך... אלא אדרבה, כך שנעריך יותר את הצד השני עבור מה שהוא עושה עבורנו - כך תגדל ההערכה שלו כלפינו...

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

ענפים
נותן לך מענה!

מוסר ליתוסות ודרכים הכונות
יו לבם שאלה הבלתי נסגרות ויון לבם את ה' לשאלת
חוכמים שיוצד
בדרכים הכונות בנשוא שלום בידך

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א
יעזרו לכם למצוא את התשובה
ע"י מומחים ורבנים.

צרו קשר:
03-8000-770

מוסר אורחיים שיעור אורחיים שיעור אורחיים

קו לשאלות בהלכה
מבית "ביע אומר"
055-6888100

זמני מניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח"פ	ב"ש
מניסה:	19:08	19:05	19:06
יציאה:	19:59	19:57	19:57
ר"ת:	20:52	20:49	20:49

בירושלים: לנהוגים 40 דקות 18:48

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זינגלי

למי ההזות מוזיקות?

ולא תחללו את שם קדשי (כב. לב)
במסכת אבות (ה, ט) שנינו: "חיה רעה באה לעולם על שבעת שוא ועל חילול ה'". ובגמרא (שבת ל"ג ע"א) הוסיפו שגם בעוון חילול שבת, מתרבה חיה רעה.
ומרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל בספרו "ענף עץ אבות" (פרק ה' משנה ט', עמוד שנ"א) ביאר את הסיבה שהמחלל את ה' והמחלל שבת נענשים בחיה רעה, שכן המחלל את ה' הרי הוא מתנכר לה' יתברך שהוא למעלה מאתנו, וכמוהו המחלל שבת, שהוא כופר במעשה בראשית, ולכן מדה כנגד מדה, גם החיה הרעה אינה מכירה במעלת האדם שהוא מעליה והוא נזר הבריאה, והיא מוזיקה לו. (אוצרותינו ויקרא פ' אמור וע"ע ב"אוצרותינו" בראשית א, כו, ושמות כג, ט).

שאלות ותשובות
מאת הרב יצחק בן שלום

שאלה: כשאוכלים גלידה בגביע האם יש לברך על הגביע בנפרד?
תשובה: אם הגביע חשוב וטעמים מברכים עליו, אבל אם זה גביע פשוט שאין לו כ"כ טעם ורק נועד בעיקר להחזיק את הגלידה אין צריך לברך עליו ונפטר בברכת שהכל עיין (מרן או"ח סי' רב סעי' יב ובאו"צ ח"ב עמ' קכו).

שאלה: מי שהתגייר שהיה קטן ביחד עם הוריו האם צריך לחזור ולהתגייר כשיגדל?
תשובה: קטן שהתגייר עם הוריו נחשב יהודי לכל דבר ועניין ואין צריך גיור נוסף אולם אם כאשר יגיע לגיל מצוות יאמר שרוצה לחזור להיות גוי הגיור בטל, אבל אם רצה להיות יהודי שיגדל הרי הוא יהודי ואין יכול להתחרט שוב (מרן יור"ד סי' רסח סעי' ז-ח).

שאלה: האם מברכים על כדור מציצה לכאב גרון?
תשובה: אם יש לו טעם טוב מברכים עליו ועל כל תרופה שיש לה טעם (מרן ש"ע או"ח סי' רד סעי' ח).

שאלה: מהם הימים שאפשר להקל ולהסתפר בהם בספירת העומר: א. שערות השפם? ב. שער הראש? ג. שערות הזקן? ולמי אפשר להקל בזה?
תשובה: שערות השפם למי שמפריע לו באכילה יכול לקצצם, שער הראש אין להסתפר עד יום לד לעומר בבוקר, (וע"פ הקבלה עד ערב חג השבועות) ושערות הזקן היות ולא הזכר במרן גילוח הזקן כמו שכתב הרב (בחזו"ע יו"ט ע" רסא), ולכן אף שלכתחילה ראוי גם כן ביום לד בעומר, מכ"מ מי שקשה עליו מפני עבודתו (או שלום בית) וכדומה, יכול להתגלח בראש חודש אייר או אפילו כל ערב שבת אבל לא בחול המועד כמו שכתב בחזו"ע שם.

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמר שלישי

המלך דוד סוגיית בן מי העלם

כשיצא דוד להכות את גוליית, התנהל דו שיח מסתורי, בין שאול המלך לאבנר שר הצבא, שבסיומו יצא אבנר למשימה, וכך כותב הנביא (שמואל א יז, נה-נו) "וַיִּכְרְאוּת שְׁאוּל אֶת דָּוִד לַיָּצֵא לְקִרְיַת הַפְּלִשְׁתִּי, אָמַר אֶל אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא, בְּן מִי זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר", מדברי הפסוק נראה ששאול רצה לברר את זהותו של דוד, וכפי הנראה לא ידע את שמו, תגובתו של אבנר "וַיֹּאמֶר אַבְנֵר, הֲיִי נִפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם יַדְעֵתִי", מדברי הנביא נראה שגם אבנר לא ידע מיהו הנער, כתוצאה מכך "וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, שְׂאֵל אֶתָּה בְּן מִי זֶה הַנַּעַלִם", בתחילה קראו "בְּן מִי זֶה הַנַּעַר" ולאחר מכן מכנהו "בְּן מִי זֶה הַנַּעַלִם", שזהו לשון כעין תעלומה, הגמרא (יבמות עו ע"ב) שואלת, כיצד שאול ואבנר לא הכירו את דוד, הרי הוא היה שווה תדיר בביתו של שאול, בכל עת שהיתה פוקדת אותו רוח רעה, ובזכותו רווח למלך?

ועל שאלת שאול נאמרו שני ביאורים. האחד, שאול ידע שלנער קוראים דוד,

אך כשראה את דוד יוצא בגבורה להילחם בגוליית, ואם ינצח יהיה צורך לקיים את ההבטחה, ולתת לו את בתו לאשה, לכן החל שאול המלך לברר מה ייחוסו של דוד, ושאל "בְּן מִי זֶה הַנַּעַלִם", כי בעיניו היתה זאת תעלומה. והביאור השני (הובא ב'מנחה קטנה' שמואל א יז, נה), בעת שלבש דוד המלך את בגדי שאול (כמתואר במאמר הקודם) השתנתה צורתו של דוד, וזהרו פניו באור יקרות, מחמת רוח ה' שנחה עליו, עד ששאול לא זיהה מי הוא.

ה'מנחה קטנה' מחבר את שני הביאורים ומאגדם לפירוש אחד, בשעה שלבש דוד את בגדי המלך (דבר שאסור לאיש לבד מן המלך עצמו), השתנתה קומתו ותאמה לבגדי המלך במדויק, כך שדוד גבה משכמו ומעלה, כמו שאול. לעיל הבאנו, ששאול הסתפק מה גרם לשינוי זה, האם מפני שדוד ראוי למלכות או מחמת קדושת הבגדים, אך כשראה שגם כשפשט דוד את בגדי המלך לא נתמעטה קומתו, הבין שאול שיתכן שהנער הזה ראוי למלוכה, ולכן החל לברר מי הוא.

פרץ זרה

הגמרא (יבמות עו ע"ב) מבארת,

ששאלת שאול היתה עמוקה יותר, האם דוד המלך הבא משבט יהודה, מתייחס למשפחת פרץ בנו של יהודה, או למשפחת זרח? כיון שעל פי המסורת, מלכות יהודה עתידה לצאת מפרץ, ואילו מִזְרַח יצאו תלמידי חכמים ושופטים, כעת ביקש שאול לברר, האם דוד הוא ממשפחת פרץ, ויש חשש שיטול את המלכות מידו, או שהוא מבני זרח ואז יהיה רק גדול בתורה, אך אין חשש למלוכה תו. על שאלה זו לא ידע אבנר את התשובה, אומנם הכיר הוא את דוד, אך לא ידע לאיזו משפחה הוא מתייחס.

לרכישת ספרי הרב אליהו עמר:
'מעבר לסגלה' על הזרע שמשון.
'המלך דוד' על ספר שמואל א.
הפנסו ל: אופקים בוקס או בַּיִד
055-67-25-138

מי ראוי לנסים?

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם. המוציא אתכם מארץ מצרים וגו' אני ה' (כב. לב-לג)
פירש הגאון רבי מכלוף לסרי זצ"ל (מחכמי מרוקו) על פי מה שאמרו במסכת ברכות (דף כ' ע"א): "אמר ליה רב פפא לאביי, מאי שנא ראשונים דאתרחיש להו ניסא [מה שונים החכמים הראשונים שהתרחשו להם נסים], ומאי שנא אנן [אנחנו] דלא מתרחיש לן ניסא? אמר ליה: קמאי הוו קא מסרי נפשיהו אקדושת השם [ראשונים היו מוסרים נפשם על קדושת השם], אנן לא מסרינן נפשינן אקדושת השם [אנו לא מוסרים נפשנו על קדושת השם]. נמצא, שהנסים תלויים בקידוש ה' – כשישראל מוסרים עצמם על קדושת ה' שלא יתחלל, כשהם מבקשים איזו בקשה, מיד הם נענים וזוכים לנסים.

וזו שאמר הכתוב: בזמן שאתם "ולא תחללו את שם קדשי", שתהיו מוסרים עצמכם על קדושת ה', אף אני אעשה זאת לכם "ונקדשתי בתוך בני ישראל" - תיכף אענה לבקשותיכם ותפלותיכם ואקדש שמי בעולם.

ואפשר להסמיק לכך את ביאור רבנו הספורנו המסביר מדוע המשיך הכתוב: "המוציא אתכם מארץ מצרים?" אלא שכך אמר הקב"ה לישראל: "ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם", כלומר, מוכן אני לקדש את שמי בעולם על ידי נסים ונפלאות שאעשה לכם, וזאת בתנאי שתהיו קדושים וראויים לנסים. שמא תאמרו שבדורות הללו כבר לא נעשים נסים, לכן המשיך ואמר "המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלוהים", ועשיתי לעיניכם את כל האותות והמופתים במצרים, ואת כל הנסים במדבר - "אני ה'", וכשם שעשיתי נסים בימים ההם, אני מוכן לעשותם גם בזמן הזה, אם תהיו ראויים וזכאים לכך.

הגאון המקובל רבי אהרן טוויל מעלי כהן זצ"ל, שהיה אחד מגדולי חכמי ארם צובא, ויצק מים על ידי הגאון המפורסם רבי מרדכי עבאדי זצ"ל והגאון המקובל רבי נסים הררי זצ"ל, נודע כחסידא קדישא ופרישא, אשר סיפורי מופת סובבים אודותיו.

פעם זמם ערבי בן בליעל להורגו נפש. לשם כך, בחר בזמן בו עומד הצדיק בתפלת הלחש. "שעה זו היא שעת הכושר לפגוע ברב היהודים", חשב לעצמו. ידע הישמעאלי כי רבי אהרן עומד בתפלת הלחש כעבד לפני קונו אחוז בשרעפי קודש, ללא ניע וללא זיע, ואז נקל יהיה לפגוע בו ישירות מבלי להחטיא.

חשב ועשה. באחת התפלות שרבי אהרן האריך בתפלת העמידה, המתין הברנש עד שאחרון המתפללים יצא את בית הכנסת. הרב שנשאר לבדו על עמדו שקוע בתפלתו, לא חש כלל בנעשה סביבו.

בדיוק לעת כזאת ציפה הערבי הארור. הוא דרך בזריזות את נשקו, כיוונו לעבר ראשו של הצדיק, וללא היסוס לחץ על ההדק. לא היה לו כל ספק כי אכן הכדור יפגע ביעדו, ובעוד חלקיק שניה יתבוסס הצדיק היהודי בדמו על רצפת בית הכנסת.

אלא שלכל כדור יש כתובת. מה עשה השי"ת כדי להפך את עצתו הרעה? בדיוק באותו רגע בו ירה הערבי, כרע הרב ב"מודים"... היריה פילחה כמה מילימטרים מעל גבו, במקום שבו לפני רגע היה ראשו. כפסע היה בינו לבין המות.

הערבי ההמום שחזה במו-עיניו בנס כה מופלא, נתמלא כולו חיל ורעדה ושוב לא ניסה לפגוע לרעה במלאך ה'. בהמשך ברכת המודים, כיוון הרב להודות גם על הנס הפרטי שאירע לו זה עתה.

בזכות קדושתו וחסידותו, ה' נורא עלילה היודע לכוון את כל הזמנים, שמר על עבדו הנאמן, וכיון שיכרע ב'מודים' דוקא באותה שניה שבה ירה הערבי את הכדור. ויהי לפלא! (אוצרותינו).

אבקת הקסם

אמר רבי יוחנן 3 חיות יש: חן המקום על יושביו, חן אשה על בעלה וכן המקח על מקחו.

הרב יגאל כהן שליט"א הסביר על כך כי הקב"ה הוא האחראי לפזר את האבקה הנקראת "חן" על מקום מגורים, גם אם תגיע מרחוק ולא תבין מה יפה שם, תושבי המקום יתפעלו ויהיו בטוחים שזהו המקום היפה ביותר עלי אדמות.

כך גם מקח על מקחו, הקב"ה נותן חן על המקח שמגיע לאדם. וכן אשה על בעלה - השם יתברך בטובו הוא היחיד שנותן חן לאשה, שבעלה יאהב אותה ותמיד תמצא חן בעיניו.

האם החן הזה הוא יופי? משקל? אולי איפור? ביגוד אופנתי? לא יכול להיות. אנו רואים מקרים בכל יום שישנם בתים שאישה נאה ביותר מאוסה בעיני בעלה ולהפך, שאישה שהיא אינה שיא היופי אך בעלה מרוצה ואוהב אותה כביום חתונתם.

יופי נגמר בשלב כלשהו, האופנה מתכלה ומתחלפת, המשקל בדרך כלל עולה עם השנים והנשים בלחץ שמא הבעל לא יאהב אותן עם התוספת החדשה.

צריך לדעת כי רק אחד אחראי על מציאת החן והוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.

אין אישה שלא רוצה למצוא חן בעיני בעלה "עיני אישה נשואות לאהבת בעלה" - כל אישה רוצה שבעלה יאהב אותה ויחשוב שהיא הכי יפה בעולם (אם לא מקלקלים את ההרגשה הטבעית הזו). לעיתים נשים נוטות וטועות לחשוב כי ככל שיבליטו את עצמן כך היופי והערך שלהן יעלה בעיני כולם, ככל שיתלבשו בצו האופנה העכשווית ויעשו דברים המקובלים בחברה - כך ימצאו חן בעיני הסביבה.

אך במציאות זה הפוך "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - הקב"ה משרה את שכניתו רק במקום שישנה קדושה, צניעות.

ככל שאשה תצניע את עצמה ככה הקב"ה יהיה איתה וישפוך עליה חן בעיני הסובבים אותה.

שום חליצה אופנתית או מטפחת חדישה תיתן לנו חן בעיני אחרים. אישה צריכה להיות יפה לבעלה, להשקיע בבית ולא רק בחוץ.

כמוכן שחשוב מאוד שאישה תרגיש טוב עם עצמה, שתהיה שמחה ומאושרת במראה שלה. הקב"ה אוהב שאנחנו שמחות ומרגישות טוב אך יחד עם זאת הוא שונא זימה, חוסר צניעות וזהו הדבר היחיד שנאמר עליו "ושב מאחוריי".

מפחיד, מי מאתנו הייתה רוצה שבשביל עוד 10 ס"מ בחציאת או בגד טיפה יותר רחב הקב"ה חלילה יעזוב אותה?! הרי מה אנחנו צריכות חוץ ממנו?? למי נפנה בבעיות בריאות חס ושלום, למי נפנה בזמן שהילד צריך עזרה בחברה?

וממי נבקש שהלידה תעבור בשלום? ממעצב איטלקי? הוא ייתן לנו פתרונות? או החברות בעבודה?

כמוכן שבורא עולם הוא היחיד שיש לו את כל הישועות להן אנו מייחלות, אך יש לו תנאי סף להימצאותו בחברתנו: "וראה בך ערוות דבר ושב מאחוריי".

האישה נבראה דווקא מהצלע, מאיבר מוסתר בגוף בכדי שתהיה צנועה. היה דיון מהיכן לברוא את האישה.

מהרגליים? לא, בכדי שלא תהיה יצאנית.

מהפה? לא, בכדי שלא תהיה דברנית יתד ממה שהיא.

הוחלט שתברא מאיבר מוצנע שכזה בכדי שתהא צנועה.

כיום אולי הניסיון קשה יותר מבדורות קודמים, אך בהתאם לכך הנחת רוח והשמחה שאת עושה לאבא בכל התגברות קטנה גדולה ומכופלת יותר מאשר בדורות הקודמים.

ככל שנהיה צנועות יותר הבעל יאהב אותנו יותר,

אפילו במקומות חילוניים מעריכים יותר אישה צנועה, דבר המעיד על עקרונות.

לא זולה. לא אחת שמדברת עם כל באי העולם, אישה ששומרת את ערכה ויופיה לביתה ולבעלה. כי הלומוים לא מתגלגלים ברחוב.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

מאת הרב יצחק עמר שליט"א

הדיסלקט שסים בנא בתרא בעיין

בפרשת השבוע מוזכר ענין ספירת העומר "וספרתם לכם", ואנו נמצאים בעיצומם של ימי ספירת העומר - ימים של הכנה לקראת יום הדין של תורה, לכן צריך לבקש עלינו ועל ילדינו בדמעות שליש לזכות לאהבה וחשק בתורה, והם יזכו. לא משנה מה המצב של בנך והסיפור הבא יעיד על זה.

המשך מוסר עם סיפור

עייני בתורתו. וכך הם עשו ועשה גם הוא. כשבאתי בתחילת זמן חורף לישיבה - התחלנו מסכת בבא בתרא. פתחתי את הגמרא: השותפין שרצו לעשות מחיצה... וקראתי אותה בעונג, כך אני קורא ואיני זו מהגמרא - ברוך ה' למדתי בזמן חורף חמישים דף בעיון! ואמר שהוא מתכנן ללמוד ולסיים את כל מסכת בבא בתרא בעיון. אמר לו התלמיד חכם בהתרגשות גדולה: אני מבקש ממך, שכאשר תעשה 'סיום' תזמין אותי. שנה וחצי לאחר מכן באחד מתשעת הימים, קיבל התלמיד חכם טלפון מאותו בחור, שהוא מזמין אותו ל'סיום' (מסכת בבא בתרא הנה המסכת מורכבת מאד והכי ארוכה ויש בה 175 דפים) התלמיד חכם הגיע לסיים וראה שם את כל בני הישיבה. הבחור המסיים החל באמירת 'הדרן' ופרץ בבכי. כך כאשר מילותיו נשברות אמר את ההדרן. שנה לאחר מכן קיבל התלמיד חכם טלפון נוסף מאותו בחור - הוא טלפן להזמין את התלמיד חכם לחתונתו. וסיפר שבשבע הברכות הוא מסיים שוב את בבא בתרא ואמר בסיום, ומסר פלפול בבקיות עצומה ובהבנה עמוקה שגרמו לכל השומעים התפעלות מצמררת. ממשיך התלמיד חכם ואומר: יצאתי בחיזוק עצום - תלמיד שעבר שמונה מוסדות עד שיעור ב' בישיבה קטנה, וגם בישיבה גדולה התמודד עדיין מול קשיי קריאה קשים - וכשהתפלל מעומק לבו זכה להגיע לדרגות גבוהות ולהשגות בלימוד.

חפצתי ללמוד בה. עכשיו אני נמצא ולומד בה, אולם אני חווה בכל יום מחדש את התרחיש המתסכל - אני רואה את כל הבחורים לומדים ונהנים משיעור טוב, אולם אני אינני מסוגל להתרכז בכל טקסט כתוב - אני מתחיל לקרוא ומיד מתמלא הכל בנקודות שחורות ומעורפלות... כיצד אוכל להתגבר על כך? אותו תלמיד חכם אמר לו שהוא אינו מומחה בבעיות כאלו, אבל עוד מעט מגיע חודש אלול, והימים הנוראים הם זמן מיוחד המסוגל לתפילה. הוא הציע לבחור שיתמקד בענין אחד: תתפלל כל הזמן שה' יאיר את עיניך בתורתו. שבעה חודשים לאחר מכן, ערב ראש חודש ניסן, שוב הגיע התלמיד חכם לאותה ישיבה, ומסר שיעור מקיף במסכת בבא בתרא. לאחר השיעור ניגש אליו בחור והתחיל לדבר איתו בלימוד מכל הכיוונים במסכת וארבעים דקות דן איתו בלימוד מעמיק ומקיף. התלמיד חכם קלט שהבחור זה בדיוק אותו אחד שסיפר שאינו יכול לקרוא טקסט כתוב. הוא תהה, האם אינו טועה בבחור?! כשסיימו לדבר בלימוד שאלו האם זה אתה שפנית אלי בסוף זמן קיץ שנה שעברה. השיב הבחור: כן! האם הרב זוכר מה הוא הציע לי בזמנו? הרב לא זכר. סיפר הבחור: כאשר שבת מהישיבה לביתי ביקשתי מאימי ומאחיותי שבחודש אלול ובעשרת ימי תשובה תתמקדנה בתפלה אחת: שה' יאיר

פניי הדף היומי

נא תהיה ירון מרדכי זכאי שליט"א

יישואין תחת חופה מקור הדין וטעמיו

יש חופה לפסולות (יבמות דף נז)

בסוגיתנו אנו למדים לגבי חתן שמכניס את כלתו לחופה כשם שחופה מועילה שהכלה נקנית לבעלה ומותרת לו (וכפי שאנו אומרים בברכת הקידושין והתיר לנו את הנשואות לנו ע"י חופה וקידושין) כך גם אם כהן גדול שאסור לו להתחתן עם אלמנה, הכניס לחופה אלמנה שהיא כהנת נפסלת בשל כך מלאכול תרומה בבית אביה. הנה מנהגנו לכנות את המעמד בו מקדש החתן את כלתו בטבעת בשם חופה על שם יריעת הבד הנפרשת מעל החתן והכלה בשעה זו, (מלשון חיפוי), אמנם למעשה ישנם כמה סברות המזכרות בדברי רבותינו הראשונים מה חופה.

התוספות במסכת יומא (דף יג) מביאים מהירושלמי שבתולה שיוצאת בהינומא היא חופתה וביארו האחרונים שהיא המנהג החתן מכסה ראש הכלה קודם הקידושין בהינומא ויש רמז למנהג זה מהנאמר בתורה אצל רבקה אמנו כשבאה לקראת חתנה יצחק אבינו "ותקח הצעירה ותתכס", וכיסוי הכלה נקרא הינומא משום שהוא משובב על פניה וכך יא יכולה לנמנם כמבואר ברש"י מסכת כתובות (דף יז). שיטה נוספת היא דעת האורחות חיים שסובר שהחופה היא מה שפורסים סודר על ראשי החתן והכלה בשעת ברכת הנישואין כגון בטלית לאחר שהחתן מברך שהחינו ומתעטף בה פורסים את הטלית מעל החתן והכלה ומנהג זה הובא בספרי הפוסקים (בית עובד, בן איש חי פרשת שופטים אות יד ועוד) וישנו רמז לכך מזה שנסמכו הפוסקים כי יקח איש אישה ולאחר מכן גדילים תעשה לך (ציצית) וכמובא בכלבו. שיטת הר"ן, וכן מבואר בדברי הרמב"ם שחופה היא יחוד כשהחתן מכניס את כלתו לביתו..

ומכל מקום המנהג הפשוט בזמננו לקרוא חופה למקום שבו פורסים יריעה ותולים אותה על גבי כלונסאות ומכניסים תחתיה את החתן והכלה בפני הרבים ומקדשה שם ומברכים ברכת האירוסין וברכת הנישואין (שבע ברכות) וכמבואר בדברי הרמ"א בשולחן ערוך חלק אבן העזר סימן נה סעיף א.

שבת שלום.

ניתן לרכוש במחיר מיוחד את הדיסק אונקי של הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל את כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה ורהוטה ושיעורים בהלכה. וכן להשתתף בהוצאת סדרת ספרים בדיני ממונות בנושאים אקטואליים ליצירת קשר בפלאפון 052-7630352

מדי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מדי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים לסוך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברהבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהיין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים